

Lad Vides

59

LAM FOR LØVER

Af Kragekloen

1000 lam anført af en løve er som bekendt farligere end 1000 løver anført af et lam. Ingen beskrivelse kunne bedre indramme det begrædelige krigsmåværk der blev skidt ud over engen lørdag aften.

En større styrke af Skovpassets beboere forsøgte at uddrive Rhealis-kultisterne, der havde forskanset sig i et magisk kraftfelt.

Var man som Lad Vides udsendte korrespondent tilskuer til virvaret, ville man have oplevet en pinlig mangel på overblik og taktisk omtanke, idet Skovpassets styrke i mangel af kvalificeret lederskab kun engagerede kultisterne på én front.

Især ulvene angreb gang på gang, uden nytte, og med rigelig tid for de forskansede til at genordne deres tropper mellem angrebene. Der er dog mere end man kan sige om Seglet, der dovent og forvirret stod passive og kløede sig i håret.

Ingen af de to kampgruppers ledere havde forstand til omgå eller omringe kultisterne, på trods af at terrænet bød på rigelige muligheder for tofronts-taktik og deslige.

Kommandørerne havde ikke engang fantasi til at sende spejdere rundt og finde egnede indfaldsruter, endsige lytte til de uafhængige individer - af hvilke der var flere - som foreslog alternative angrebsvinkler.

Lørdag var en Skammens Dag for Skovpassets væbnede forsvar. Lederskabet gik i lammeskind - og kultisterne triumferede.

Handelshuset udsteder en dusør på 6 Guldmønter pr. Handelslaugs-halskæde der indleveres til Hymer i Handelshuset i skjoldheim.

EN TYV FORTÆLLER

Det var en mørk og stjernefyldt nat. Tyven "Luke" (redaktionen er kendt med det rigtige navn) sneg sig hen til Den Gyldne Mellemsvejs mørklagte telt. Hans puls hamrede og adrenalinet rasede igennem hans krop, mens han forsigtigt, men usikkert sneg sig igennem åbningen på teltet.

Han var sikker på, at de sovende skikkelser kunne høre ham, men vovede sig alligevel frem i tussmørket. Som alle gode tyve, flyttede han stolene ind mod siderne af teltet, for skabe en hurtig flugtvej.

Længere inde i teltet sov en ukendt mand, som snorkede højt. "Luke" udnyttede denne mulighed til, at gennemrode teltet og åbne skufferne, selv om det larmede. En høj skinger lyd skar gennem luften, da han åbnede en af de tunge egetræsskuffer i kommoden og den sovende mand stoppede sin snorken. "Luke" stod helt stille med hjerte i halsen og kæmpede for, at holde sit tunge åndedræt tilbage.

Alt var stille. Dyrene udenfor teltet var stille. Selveste tiden stod stille. Hvis han blev opdaget nu, kunne han miste livet og alt ville være tabt.

En sær snorke-savle lyd brød den "evige" stilhed og "Luke" åndede lettet op. Det var alt for tæt på at gå galt tænkte han ved sig selv, men hans udbytte var alt for småt og grådigheden gav ham modet til, at fortsætte længere ind i teltet.

Stille som en mus, begyndte han at tømme lommerne på mændenes tøj. Udbyttet var dog stadig ringe. Kun et par sølv og lidt kobber. Han stod netop og overvejede at forlade teltet, da han opdagede en person på gulvet, men mørket gjorde det umuligt at se noget som helst. Han tog chancen og tændte en tændstik. Det svage lys afslørede en fed pung ved siden af manden på gulvet. "Luke" satte sig ned og løftede forsigtigt pungen ud af mandens hænder. Med et faldt en mønt pludselig ud af pungen, men han lod den ligge. Nysgerrigheden overrumpledte ham dog alligevel og han tændte endnu en tændstik, for tænk nu hvis det var en guldmønt! Da han så det klare røde glimt fra mønten på gulvet, smilede han et veltilfreds smil over sit held og samlede den op, mens alle mændene stadig tungt i mørket omkring ham.

I ly af mørket forlod "Luke" teltet og de sovende mænd.

Ingen havde hørt ham trods hans larm og tændte tændstikker. Hr Gruber og hans folk blev fattigere den nat og en snedig og heldig tyv en hel del rigere.

Spørgsmålet er nu hvem "Luke" er og om han nogen sinde bliver fundet. (En sand historie leveret af tyven selv)